

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14784/2024
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Тамара Сићевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ... и ВВ из ..., чији су пуномоћници Мирослав Тешић, Иван Тешић и Јелена Тешић, адвокати из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2009/23 од 06.02.2024. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2009/23 од 06.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2009/23 од 06.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 688/21 од 15.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор правноснажно пресуђене ствари, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништаво и не производи правно дејство својеручно завештање завештаоца покојног ГГ, бившег из ..., написано дана 12.09.2013. године, а проглашено на записнику пред Основним судом у Пожеги О 306/16 од 07.04.2016. године што су тужене дужне признати и ставити на располагање да тужилца покрене обнову оставинског поступка иза смрти покојног ГГ у делу који се односи на катастарску парцелу број ... КО ..., као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженима накнади трошкове парничног

поступка у износу од 326.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2009/23 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги П 688/21 од 15.03.2023. године у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев пуномоћника тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, побијајући је због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Премет тражене правне заштите је утврђење ништавости писаног завештања пред сведоцима, а нижестепени судови су одлуку којом је тужбени захтев одбијен због недостатака у форми писаног завештања донели јер је о том захтеву већ одлучено правноснажном пресудом П 694/18 од 14.03.2019. године. О ништавости судског завештања због располагања завештаоца заједничком имовином странака одлучено је одбијањем тужбеног захтева, јер је утврђено да је супруга тужиоца била упозната и сагласна са предметним располагањем. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање нити због битних повреда поступка. Не постоји ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или потреба новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију се не прилажу судске одлуке у којима је о истом чињеничном – правном питању одлучено на другачији начин, па је донета одлука као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја писаног завештања поднета је 28.04.2021. године, а вредност предмета спора је 3.159.846,71 динар.

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**